

litetsforskiel mellem dette og Udvalgets Forslag, og jeg troer, at Udvalgets Redaction er ligesaa god som den foreslaaede.

Daugaard: Naar det af den ærede Ordfører blev bemærket mod det Forslag, jeg har stillet under Nr. 34, at Staten ikke turde lade noget Individ opvære i sit Skjød, uden at det havde Kundskab om Gud i Himlen og Udvødeligheden, saa er jeg deri saa fuldkommen enig med ham, at jeg tvertimod deler den Anskuelse, at Staten aldeles ikke skal rocke det religiøse Grundlag for noget som helst af sine Institutioner; men hvad jeg har imod Paragraphens Affattelse, er, at der ikke staaer Guds Tilværelse og Sjælens Udvødelighed, men der staaer „almindelige religiøse Begreber“. Men selv dette: „Guds Tilværelse og Sjælens Udvødelighed“ er af Mange ikke indordnet under Begrebet „almindelige religiøse Begreber“. Udtrykkene ere overhovedet saa vage og ubestemte, at jeg ikke troer at det gaaer an, at vi i en Lov opstiller deslige og allermindst naar vi ville gjøre den Fordring til Skolelærerne, at de skulle gaae ind paa at meddele denne Underviisning.

J. M. Hansen: Jeg skal kun bemærke, at jeg ikke veed, om det kan kaldes en blot Redactionsforandring, naar der efter det ene Forslag kun skal foregaae en Mægling for Ægtefolk, der ville stilles ad, medens der efter det andet skal foregaae to Mæglinger, forinden de kunne blive adskilte — det forekommer mig at være mere end en blot Redactionsforandring. I de Tilfælde, jeg har været bekendt med, har det stillet sig saaledes, at den geistlige Mægling er rettet paa at faae vedkommende Ægtefolk til fremdeles at leve sammen i deres ægtefædelige Forbindelse, og naar Præsten har givet de Vedkommende en Attest om, at dette Forsøg ikke er lykkedes ham, have de, naar de komme fra Forligelsescommissionen, kun at forenes om, under hvilke Vilkaar de ville adskilles. Den ærede Ordfører har lagt noget Andet i mine Ord — og maaskee mine Ord have været noget utydelige (Hjerrild: Maa jeg bede om Ordet?) — idet han sagde, at de ved Forligelsescommissionen skulde gaae ud paa at stille dem ad; det har ikke været min Mening, men at de skulde gaae ud paa,

at de Paagjældende kunde blive enige om de Vilkaar, under hvilke de skulde stilles, naar Præsten ikke havde kunnet forlige dem om at blive sammen. Altsaa er Hovedsagen her, at man vil lade den ene Mægling bortfalde for de Ægtefolk, der ønske at stilles ad, naar de have indgaaet det borgerlige Ægteskab, medens man fordrer to Mæglinger af dem, der ere viede af en Præst.

Hjerrild: Med Hensyn til de Uttringer, den ærede Rigsdagmand, som sidst havde Ordet, brugte, skal jeg tillade mig en kort Bemærkning. Forligelsescommissionerne have ikke alene det Hverv, naar Ægtefolk henvende sig til dem i Anledning af Misforstaaelser mellem dem, at faae dem til at forene sig om de Vilkaar, under hvilke de ville stilles fra hinanden, men det er udtryffeligt paa lagt dem, at de skulle see at mægle dem imellem til at blive sammen, og først naar denne deres Bestræbelse mislykkes, først da skulle Forligelsescommissionerne see at faae dem til at komme overeens om de Vilkaar, under hvilke de ville stilles fra hinanden. Hvor Forligelsescommissionen bestyres af Amtmanden, er det vistnok, at der efter de bestaaende Forhold kun foregaaer den ene Mægling, den verdslige, men hvor Forligelsescommissionen er hos Andre end Amtmanden, skal efter den bestaaende Lovgivning, naar Dyrigheden opfylder sin Pligt, foregaae to Mæglinger; thi de skulle baade for Forligelsescommissionen, og Amtmanden skal ogsaa mægle dem imellem. Hvorvidt det kan nytte Noget at anstille mere end een Mægling med deslige Folk, skal jeg ikke kunne sige; thi det er jo ikke ret tidt, naar Ægtefolk saaledes komme paa Kant med hinanden, at de ikke kunne komme ud af det, at da Trediemands Samtale med dem kan have nogen synderlig Indflydelse paa dem. Den geistlige Mægling har meget ofte bemærket, at Ægtefolkernes Strid indbyrdes er blevet bilagt, men i de Tilfælde, hvor de ikke beskjende sig til en saadan Troesbekjendelse, at de kunne tye til Præsten, kan den jo ikke finde Sted, og i saadanne Tilfælde troer jeg ikke, at det kan nytte stort, om der foregaaer mere end den ene Mægling. Imidlertid, som jeg tidligere sagde, foregaaer der efter de bestaaende Forhold to Mæglinger, undtagen hvor Amt-